

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

از نشریه پیشرو

۲۲.۰۳.۰۹

ایران با دیوار کشی،

قیمت مواد مخدر را بالا می برد

ایران که با افغانستان ۹۱۳ کیلومتر مرز مشترک دارد، از کشورهایی است که مثل پاکستان طی سی سال گذشته در امور افغانستان مداخله داشته و از به جان هم انداختن افغان ها لحظه ای فرو گذاشت نکرده است. ایران حال هم از کشورهایی است که بر سیاست های فعلی "دولت افغانستان" و جناح های قدرتمند جنگسالار، اثر مستقیم دارد. ایران در طول سی سال گذشته به اشکال گوناگونی عواملش را در افغانستان پرورده که امروز از منافع آن با چنگ و دندان دفاع می کنند. دو سال قبل وقتی کرزی بنا بر فشار فرانسه از رفتن به ایران منصرف شد، سایت «بازتاب» که به دولت ایران بسیار نزدیک است، با عصبیت تمام سفارت ایران در کابل را مورد عتاب قرار داد و نوشت: «چرا آنانی که سال ها مورد حمایت ایران قرار دارند، درین مورد کاری انجام نمی دهند؟» که اگر بازتاب این را نمی نوشت باز هم مداخلات ایران در افغانستان برای همه آفتابی بوده و می باشد. ایران با اینکه از حضور امریکائی ها در افغانستان ناراض است، اما روابط بسیار نزدیکی با کرزی دارد و ماهانه چای پولی ارگ را می پردازد. ایران تمامی آبی که بعد از بند کمال خان در هلمند جریان می یابد قطره قطره می مکد و اکنون چاه نیمه اش یا ذخیره گاه بزرگ آبش را به چهار چاه نیمه گسترش داده و به اینصورت اگر چند سال دریای هلمند خشک بماند، ایران باز هم می تواند از آب این ذخیره گاه ها به راحتی استفاده کند، در حالیکه ایران بر طبق قرارداد ۱۳۵۱ بالاتر از حقایق اش قطره ای حق استفاده را ندارد، اما از چند سال به اینسو با زیر پا گذاشتن این قرارداد و به شکل زورگویانه کرانه راست بستر دریا را بلدوزرکاری کرده، تا جایی که تمام آب را می برد. به این خاطر از چند سال به اینسو، ولسوالی های کنگ و چخانسور کاملاً از آب افتاده و به جزایر خشکی مبدل شده اند.

ایران در کابل برای افغان ها مؤسسه تحقیقات آب می سازد تا از کیفیت آب های افغانستان بیشتر با خبر شود و آسانتر از آن ها سود بکشد، چون تمام توده های افغانستان این را به روشنی دریافته اند که ایران هم مثل سایر کشورهایی که در افغانستان حضور نظامی دارند، کوچکترین فکر خدمتی به افغانها نداشته، در هر قدمی منافع خود را در نظر می گیرد و اگر نظر خدمت بر اساس دین، زبان و فرهنگ می داشت، مطمئناً افغان های مهاجر را از چارمنزله ها پائین نمی انداخت، چون این مهاجران همه مسلمان اند و در «فرهنگ بزرگ ایرانی، پرورش یافته و با زبان شیرین پارسی صحبت می کنند!!». این مسأله برای کرزی کوچکترین اهمیتی ندارد، لذا از ایران کمک خاص می گیرد، تا جایی که امرالله صالح از کمک تسلیحاتی ایران به طالبان یاد می کند، ولی او که به وسیله دوستان ایرانی اش سحر شده، به آسانی ابراز می دارد که «من خبر ندارم». همه می دانند که ایرانی ها همین اکنون در شمس آباد، پایگاه اسقرار طالبان را ساخته و باری گروپی از طالبان برای انهدام تأسیسات بند کمال خان از سمت سرحد ایران بر این پایگاه حمله کردند که با کشته شدن هفت تن شان دوباره عقب نشینی نمودند.

همه ایرانی هایی که به افغانستان می آیند، با افغان ها اظهار علاقه و دوستی می کنند، اما در ایران بدترین توهین ها و تحقیرها را نسبت به افغان ها روا می دارند و «مادر قحبه» نثار هر چه افغان است، می گردد. افغان ها را از چند منزله ها به زیر می اندازند، با هزاران توهین و تحقیر رد مرز می کنند، به تل سیاه و سنگ سفید می برند، از تحصیل محروم می دارند و در میان برف و باران زن و طفل آنان را اینطرف سرحد می اندازند. با تمام این ها، ایران اکنون تصمیم گرفته است که بر سرحد میان خود و افغانستان دیواری بسازد که کار آن از چندی به اینسو آغاز

و به سرعت در حال پیشروی می باشد. این دیوار که از میلک شروع شده، به سوی شمال و جنوب کشیده می شود، سه متر ارتفاع دارد و با سمیت ریزی آباد می شود. در جهیل سیستان خندقی به عرض چهار و عمق پنج متر بر سرحد درحالی حفر شده که از سوی افغانستان هیچ نظارتی بر آن وجود ندارد و در هر کیلومتر برجی به ارتفاع بالاتر از آب (در مواقع آب خیزی) ساخته شده است. گفته می شود که پول این دیوار که در عصر حاضر طویل ترین دیوار در دنیا خواهد بود، توسط سازمان ملل پرداخته می شود. درین مورد دولت افغانستان چنان چپ و بیصدا است که تا حال کوچکترین اعتراضی نکرده، در حالیکه در چنین مواردی باید دو کشور بر مرز مشترک شان هر تغییری را با مشوره و فیصله جانبین به اجرا در آرند. با اینکه انتظار از دولتی که صلاحیت کاری را ندارد، چه رسد به اینکه در مورد چنین چیزهائی ببندیشد و در برابر ایران اعتراض نماید، خیال واهی است، اما تذکر آن ضروری می باشد. این اقدام را ایران چنان زورگویانه آغاز نمود که در قالب سمبولیک هم به دولت افغانستان وقعی ننهاد. این مسأله در رسانه ها نیز هرگز مطرح نشد، چون ایران رسانه های «همکار» و «همگرای» بسیاری در افغانستان دارد و به این خاطر هر عمل زورگویانه ایران در رابطه با افغانستان می تواند بی بازتاب بماند و اندک نشراتی که به این خواهشات و فرمایشات وقعی نمی گذارند، از سوی سفیران سیار فرهنگی ایران مثل رحیم پور از غدی و دیگران غیر متعهد خوانده می شوند. ایرانی ها به حدی از نفوذ در رسانه های افغانستان رسیده اند که وقتی به آن گوش می دهی و یا آن را می بینی، فکر افغانی بودن آن را هرگز کرده نمی توانی. به این خاطر سفیران فرهنگی ایران برای مطبوعات افغانستان تعیین تکلیف میکنند و ازین که هر عمل آن نسبت به افغانستان در مطبوعات مسکوت می ماند بسیار راحت و آرام می باشد. در برخی ازین رسانه ها حتی کارمندان ایرانی کار می کنند و برخی دیگر که با پول اداره انکشافی ایالات متحده ساخته شده اند، نیز به تربییون تبلیغاتی رژیم ایران مبدل شده اند.

دیوار سرحدی ایران در منطقه ولسوالی کنگ با جنجال هائی از سوی سرحد داران افغان رو به رو شد، اما دولت مرکزی کوچکترین عکس العملی نه تنها درین مورد از خود بروز نداد که کرخت و بیروح به آن برخورد کرد. این دیوار در جاهائی به داخل خاک افغانستان نیز خزیده و در جاهائی که تا حال دیوار ساخته نشده، مین گذاری شده و تا حال چند تن با این مین ها جان داده یا زخمی شده اند.

این دیوار که به منظور جلوگیری نفوذ مواد مخدر به داخل ایران کشیده می شود، با فسادى که در دستگاه های امنیتی ایران وجود دارد، ضعیف به نظر می رسد که تأثیر جدی برین ترافیک داشته باشد، زیرا نیروهای سرحدی ایران خود درین انتقال دست دارند. این دیوار بیشتر به خاطر جلوگیری از عبور و مرور مهاجران می تواند مؤثر و مشکل آفرین باشد. چون برای کسانی که با پاسپورت و ویزه به ایران می روند، از سوی سفارت ایران مصارفی پیش پای شان گذاشته می شود که در هیچ جای دیگر نمونه ندارد. فردی که به ایران می رود علاوه بر اینکه باید روزها بر دروازه سفارت ایران حاضری بدهد و با تحقیر رو به رو شود، باید پول ویزه را بپردازد و تکت طیاره دو طرفه را از «شرکت هواپیمائی آسمان» ایرانی بگیرد، باید معاینات خود را هم در کلینیک خاص ایرانی که در کابل کار می کند، انجام دهد تا این همه پول به دامن ایرانی ها بریزد و بعد اجازه ورود به ایران را بیاورد، لذا این مهاجران کوشش می کنند تا به هر طریقی خود را به ایران برسانند. این افراد بعد ازین باید حین عبور، پول به مراتب بیشتری برای سرحد داران ایرانی به رسم تحفه رشوه بدهند.

دیوار سرحد نرخ مواد مخدر را در ایران بالا خواهد برد، نه اینکه ورود مواد مخدر به آن کشور را قطع کند. محافظان مرزی ایرانی با این دیوار که برای قاچاقچیان مواد مخدر مشکلاتی ایجاد خواهد کرد، حین عبور پول بالاتری از مافیا خواهند گرفت. افراد عادی که از کنار پاسگاه ها عبور و مرور می کنند، نیروهای انضباطی ایرانی در کمین آنان نشسته و فقط انتظار دو هزار تومان را دارند که میگویند «بزن تو جییم». و حال که دیوار بلند می شود غیر ازین که دو هزار به پنج یا ده هزار تبدیل شود، تغییر دیگری به میان نخواهد آمد.